

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318204040
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318204040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: BYSPRAV spol. s.r.o., so sídlom Nová Doba 924/13, 924 01 Galanta, IČO: 36 226 599, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Eleonóra Zuzáková, s.r.o. so sídlom Mierové námestie 943/4, 924 01 Galanta proti žalovanému: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXXX, XXX XX E., zastúpený JUDr. Albínom Lanczom, advokátom, so sídlom Mierová 1435/33, 924 01 Galanta, o zaplatenie 454,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17C/14/2018-44 zo dňa 29. januára 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 454,83 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 01.07.2017 do zaplatenia. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti (dvojizbového bytu s príslušenstvom), v ktorej správu vykonáva žalobca. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 25.02.2011 Zmluvu o výkone správy. Podľa čl. VI bod 2 Zmluvy o výkone správy, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní mesačne vopred najneskôr do posledného dňa príslušného mesiaca v roku uhrádzať preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu, príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv a poplatok za výkon správy. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci v dome tak, aby boli pokryté predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príľahlého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu, príp. poistenie domu. Žalovaný mal hradiť platby spojené s užívaním bytu v roku 2016 vo výške 148,14 eura mesačne. Zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 01.01.2014 do 30.06.2017 a z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2016 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný mal nedoplatky na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv v celkovej výške 454,73 eura (v období od 01-03/2016 mal určené preddavkové platby do fondu prevádzky, údržby a opráv vo výške 444,42 eura, pričom skutočné náklady predstavovali sumu 899,25 eura), ktorý nedoplatok žalovaný nezaplatil ani na základe vyúčtovania v stanovenej lehote do 15 dní od prevzatia vyúčtovania za rok 2016. Keďže vyúčtovanie musí byť vyhotovené a predložené vlastníkom bytov najneskôr do 31.05. v kalendárnom roku, potom uhradiť nedoplatky sú povinní do 15.06. v kalendárnom roku. Dňom 16.6. 2017 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou nedoplatku na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv, preto je povinný platiť aj úroky z omeškania. Súd tieto priznal žalobcovi

až od 01.07.2017, nakoľko žalobca tak žiadal svojou žalobou. Ku dňu 16.06.2017, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná vo výške 0 % ročne., potom úrok z omeškania je 5 % ročne.

3. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 8a ods. 1, 2, § 8b ods. 1 písm. e), § 9 ods. 7, 8 písm. b), § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (v ďalšom texte „zákon o vlastníctve bytov“), § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“), a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % . O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný s poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a, b, d, e, f, g, h C. s. p., a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní namietol postup súdu prvej inštancie, ktorý aplikoval ustanovenie § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p., keď podľa názoru odvolateľa pre danú formu rozhodnutia absentuje splnenie obligatórnych podmienok. Žalovaný sa jednoznačne nestotožňuje s jeho povinnosťou nedoplatkov na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv žalobcu. Neexistenciu spornosti medzi skutkovými tvrdeniami vyvodzuje prvoinštančný súd z okolností, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť tvrdenia a s ňou spojené dôkazné bremeno, keďže žiadnym spôsobom nereagoval na tvrdenia žalobcu. Uvedený skutkový stav však fakticky vyplynul z nevedomosti žalovaného o podanej žalobe, respektíve o akejkoľvek forme konania v danej záležitosti. Žalovaný neobdržal žalobu žalobcu a ani nebol inou formou upovedomený o existencii sporu so žalobcom. K žiadnej forme reakcie zo strany žalovaného preto došlo práve z dôvodu neinformovanosti o prebiehajúcom spore. Ak by žalovaný mal vedomosť o uplatnení tu prejednávaneho nároku, tak by sa rozhodne voči jeho správnosti bránil, keďže disponuje dôkazmi objektívneho charakteru, ktoré sú schopné preukázať neoprávnenosť a nedôvodnosť žalobcom tvrdeného nároku. Žalovaný nedisponuje vedomosťou akým spôsobom formálne vykázal prvoinštančný súd doručenie žaloby, ale trvá na vyjadrení, že o danom podaní nebol vyzročený. Ak došlo k akejkoľvek forme fikcie doručenia jej zverejnením formou verejnej vyhlášky, tak poukázal na ustanovenie § 116 C. s. p., ktoré určuje pre súd povinnosť urobiť všetky úkony potrebné pre zistenie pobytu fyzickej osoby za účelom realizácie doručovania voči nej. Vzhľadom na úspešnosť doručenia samotného rozsudku, konštatoval, že podmienky pre nastúpenie fikcie doručenia nemohli byť splnené, keďže doručenie zákonom primárne predpokladaným spôsobom bolo realizovateľné. V prípade, ak došlo k prijatiu zásielky inou osobou ako žalovaným, tak poukázal na ustanovenie § 167 C. s. p, ktoré v spojení s § 111 C. s. p. viaže doručenie žaloby žalobcu žalovanému do vlastných rúk. Jedinou oprávnenou osobou pre prijatie danej zásielky bol teda žalovaný, ktorý ju však neprijal (žalovaný súčasne neudelil splnomocnenie pre prijímanie zásielok inej osobe). Nemohli byť teda splnené podmienky pre vydanie rozsudku v danom prípade, malo by preto dôjsť k zrušeniu daného rozhodnutia (nesplnenie procesných podmienok, znemožnenie strane k uplatneniu jej procesných práv, nemožnosť prezumpcie nespornosti tvrdení sporových strán v dikcii § 177). Žalovaný nesúhlasí ani s názorom prvoinštančného súdu, ktorý vyhodnotil neexistenciu reakcie žalovaného tak, že skutkové tvrdenia sporových strán nie sú sporné. Takejto forme nečinnosti podľa názoru žalovaného nemožno pripisovať následok v podobe súladu skutkových tvrdení, ani ak by privolil, že nedošlo k splneniu povinnosti tvrdenia s jeho negatívnymi dopadmi.

6. V ďalšom žalobca poukázal na nesprávne skutkové tvrdenia žalobcu, ktorý označuje žalovaného za vlastníka nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej malo dôjsť k nedoplatkom. Žalovaný bol však vlastníkom dotknutého bytu iba do 08.03.2016, kedy bol povolený vklad na nového nadobúdateľa. Žalobcom uplatnený nárok sa v zmysle odôvodnenia rozsudku vzťahuje k rozhodnému obdobiu mesiacov január, február a marec roku 2016, čo vyvoláva objektívnu pochybnosť o správnom vyrubení nedoplatku voči žalovanému, keďže doterajšie vyjadrenia navodzujú dojem, že nedošlo k zohľadneniu alikvótnej formy podieľania sa na danom dlhu zo strany nového vlastníka minimálne za mesiac marec roku 2016. Aj na podklade tejto skutočnosti preto možno priznanie nároku žalobcovi v plnej výške považovať za nesprávne zo strany súdu. Pre potreby prevodu vlastníctva bolo potrebné vyžiadať zo strany žalovaného od žalobcu aj Vyhlásenie o neexistencii nedoplatkov na strane žalovaného. Predmetné následne

prezentuje neexistenciu dlhu voči žalobcovi vo vzťahu k plneniam spojených s užívaním ako ani vo vzťahu s tvorbou fondu prevádzky, údržby a opráv (ktorý tvorí titul pre nárok žalobcu), a to ku dňu 09.02.2016. Uvedený dokument preto preukazuje neexistenciu nedoplatku v ďalšej časti rozhodného obdobia tvrdeného žalobcom. Žalovaný má preto za to, že nárok tvrdený žalobcom nie je správne určený, keďže v rozhodnom období mesiacov 01 - 03 roku 2016 nemohol žiadny nedoplatok existovať vo vzťahu k mesiacu január, časti mesiaca február (z dôvodu potvrdenia vyporiadania všetkých záväzkov samotným žalobcom) a majoritnej časti mesiaca marec (z dôvodu zmeny vlastníka, ktorý je povinný tieto náklady znášať, nakoľko túto povinnosť majú len subjekty so statusom vlastníka v zmysle zákona).

7. Žalovaný má súčasne aj pochybnosti smerujúce k základu nedoplatku, jeho výške a spôsobu jej určenia. Zo samotného rozhodnutia súdu totiž nie je jednoznačne určiteľné akým spôsobom došlo k ustáleniu danej výšky nedoplatku.

8. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že tu prejednávany právny vzťah je potrebné subsumovať pod režim spotrebiteľských zmlúv, pričom spotrebiteľom, a teda stranou požívajúcou zvýšenú právnu ochranu je v danej záležitosti práve žalovaný ako subjekt, ktorý nekoná v rámci svojho predmetu činnosti. V dkcii uvedeného je preto nevyhnutné poskytnúť žalovanému širšie spektrum ochrany, a to minimálne v možnosti sa vyjadriť k danej záležitosti, ktorá mu v doterajšom priebehu konania bola odopretá. Rovnako je vhodné poukázať aj na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka prezumujúceho výklad pre spotrebiteľa priaznivejší v prípade existencie sporných okolností.

9. Podľa žalovaného je nepochybné, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je založené na nesprávnych skutkových zisteniach, ktoré nemajú podklad vo vykonaných dôkazoch ako aj na nesprávnom právnom posúdení veci. Súčasne došlo k nesprávne procesnému postupu a aplikovaniu procesných ustanovení bez splnenia ich podmienok. V danom prípade zároveň neboli splnené ani procesné podmienky a nesprávnym procesným postupom došlo k znemožneniu žalovanému k uskutočneniu jeho procesných práv. Žalovaný nemal možnosť vyjadriť sa k žalobe, nakoľko táto mu nebola doručená. Súčasne nedošlo k zohľadneniu skutočností relevantných pre merito veci, z ktorých niektoré mali povahu verejne dostupných informácií. V nadväznosti na vyššie uvedené teda považuje za preukázané, že žalobca nedisponuje ním tvrdeným nárokom, respektíve nárokom v ním tvrdenej výške. Žalovaný súčasne uplatnil nárok na náhradu trov konania.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a v súlade s hmotným aj procesným právom a žiadal ho v plnom rozsahu potvrdiť.

11. Poukázal na skutočnosť, že predmetom žaloby je neuhradený nedoplatok z vyúčtovania za rok 2016 vo výške 454,83 eura, teda za rok, keď bol žalovaný ešte vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č.XX, a to do povolenia vkladu kúpnej zmluvy Č.V 524/2016 dňa 08.03.2016. Vyúčtovanie je žalobca ako správca bytového domu na základe Zmluvy o výkone správy povinný predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome do 31. mája nasledujúceho roka, t.j. do 31.05.2017. Pokiaľ sa žalovaný v súdom stanovenej lehote k žalobe nevyjadril, tak skutkové tvrdenia možno považovať za nesporné. V danom prípade sú splnené kumulatívne podmienky na rozhodnutie v zmysle § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p., lebo v prípade doručovania žaloby platí v zmysle ustanovenia § 111 ods. 3 C. s. p. fikcia, ktorá nastupuje v prípade, ak fyzická osoba, ktorej bola doručená písomnosť do miesta, kde sa zdržuje, túto neprevzala. Žalovaný ako adresát zásielky, ale ani nikto iný nie je oprávnený dovolávať sa toho, že zásielka nebola doručená, lebo právna fikcia je silnejšia ako skutočnosť. Aj z podaného odvolania vyplýva, že žalovaný má trvalé bydlisko v E., F. XXXX a preto je povinný si zabezpečiť prijímanie písomnosti na evidovanej adrese a to bez ohľadu nato, či sa tam zdržuje alebo nie. Pokiaľ sa žalovaný „jednoznačne nestotožňuje s jeho povinnosťou k úhrade nedoplatkov na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv žalobcu“, tak žalobca uvádza, že nejde o nedoplatok na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv žalobcu, ale o nedoplatok z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu žalovaného za rok 2016, pričom vyúčtovanie žalovaný v stanovenej lehote nereklamoval napriek tomu, že vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu bolo uvedené obdobie od 01.01.2016 do 31.03.2016 a nie do 08.03.2016, a preto ani nemôže "disponovať" dôkazmi objektívneho charakteru, ktoré sú schopné preukázať neoprávnenosť a nedôvodnosť žalobcom tvrdeného nároku" (keby takýto dôkaz mal, predložil by ho k odvolaniu) a nesprávnosť vyúčtovania nereklamoval ani doposiaľ, a preto žalobca žalovanému ako spotrebiteľovi strany požívajúcej zvýšenú právnu ochranu nemal možnosť žiadnym spôsobom vyhovieť. Vyúčtovanie bolo vykonané na základe údajov meračov predloženého žalovaným (vo fotokópii) ako prílohy k Protokolu o odovzdaní a prevzatí bytu uzatvoreným medzi žalovaným a

novým nadobúdateľom zo dňa 11.04.2016. Vyhlásenie žalobcu zo dňa 09.02.2016 je potvrdením, že ku dňu prevodu vlastníctva bytu žalovaný nemá žiadne nedoplatky na zálohových platiach za plnenia spojené s užívaním bytu a nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, pričom predmetom žaloby je vyúčtovanie nákladov za služby spojené s užívaním bytu za rok 2016 predložený žalobcom žalovanému do 31.05.2017. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok náhradu trov konania.

12. Žalovaný odvoláciu repliku nedoručil.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný, oprávnenou osobou - stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, bolo podané včas, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, s prihliadnutím ex offa na vady týkajúce sa procesných podmienok, viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 C. s. p. potvrdil.

14. Podľa ustanovenia § 387 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite, logicky aj presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré ako správne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia a za účelom vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalovaného, uvádza nasledovné:

16. Žalovaný predovšetkým namietal, že v konaní súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu procesnému postupu a aplikovaniu procesných ustanovení bez splnenia ich podmienok, keď súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p., žalovaný nemal možnosť vyjadriť sa k žalobe, nakoľko táto mu nebola doručená, následne súd nesprávne konštatoval neexistenciu spornosti medzi skutkovými tvrdeniami a napokon nedošlo k zohľadneniu skutočností relevantných pre merito veci. K uvedeným odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

17. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie dňa 14.05.2018 zisťoval v registri obyvateľov pobyt žalovaného (č. l. 24), zistil trvalý pobyt - E., časť obce F., súpisné číslo XXXX a na túto adresu doručoval prostredníctvom poštového podniku do vlastných rúk žalovaného zásielku obsahujúcu platobný rozkaz, poučenie o procesných právach a povinnostiach sporových strán a žalobu s prílohami. Po neúspešnom pokuse o doručenie s výzvou o opakované doručenie (01.06.2018) a po neúspešnom opakovanom doručovaní a uložení zásielky, bola dňa 26.06.2018 vrátená zásielka súdu prvej inštancie ako neprevzatá v odbernej lehote. Následne bola zásielka dňa 10.07.2018 súdom zaslaná Obvodnému oddeleniu PZ SR (doručená tomuto orgánu dňa 13.07.2018) so žiadosťou o doručenie zásielky žalovanému a súčasne so žiadosťou o prešetrovanie pobytu žalovaného, ak sa na uvedenej adrese nezdržiava. Listom zo dňa 22.07.2018 (doručeným súdu dňa 23.07.2018) oznámilo Obvodné oddelenie PZ Galanta súdu prvej inštancie, že bol vykonaný viacnásobný pokus o doručenie zásielky žalovanému, na uvedenej adrese nikto neotváral a ani šetrením u susedov sa nepodarilo zistiť skutočnosti, ktoré by pomohli zásielku doručiť. Súd prvej inštancie ďalej zisťoval skutočnosti majúce význam pre doručenie zásielky žalovanému, a to prostredníctvom Sociálnej poisťovne, kde zistil, že žalovaný mal registrovaný zamestnanecký vzťah do 30.04.2018, v čase spracovania lustrácie bol evidovaný ako nezamestnaný (pričom pobyt mal evidovaný na adrese Galanta, Hody č. 1281) a prostredníctvom lustrácie v ZVJS, kde zistil, že v evidencii ZVJS sa nenachádza. Následne dňa 14.09.2018 súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 C. s. p.. Z obsahu preskúmaného spisu je teda zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal všetky úkony potrebné na zistenie pobytu žalovaného (evidovaného trvalého i skutočného) predpokladané citovaným

ustanovení § 116 C. s. p., a žalobu je preto potrebné považovať za riadne doručenú žalovanému. (bolo by nedôvodným formalizmom považovať za nesprávne doručovanie na adresu F., keď v registri obyvateľov je uvedená adresa E., časť obce F., na rôznych listinách je táto adresa uvedená aj ako F. ul., napokon jednak pošta jednak polícia zjavne vedela o akú adresu sa jedná, keď neavizovali neexistenciu na zásielke uvedenej adresy.) Všetky uvedené skutočnosti o doručovaní žalovaný mohol zistiť nahliadnutím do spisu. Námitka žalovaného, že žaloba mu nebola doručená, a preto mu bolo upreté právo, aby sa k nej vyjadril, z vyššie uvedených dôvodov neobstoí.

18. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že Civilný sporový poriadok posilnil zodpovednosť strán sporu za priebeh konania aj tým, že každý je zodpovedný za to, čo má uvedené vo verejných registroch, či už v registri obyvateľov, obchodnom registri alebo inom verejnom registri. Ak sa strana sporu dlhšiu dobu nezdržiava na adrese evidovanej vo verejnom registri, je vhodné zabezpečiť si na evidovanej adrese preberanie písomností splnomocnencom, alebo si môže zriadiť tzv. časové doposielanie písomností na adresu, na ktorej sa zdržiava. Doručovanie do vlastných rúk sa zjednotilo a zefektívnilo zavedením zásady prísnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch a zodpovednosti za riadny priebeh konania.

19. K námitke žalobcu o nesprávnej aplikácii ustanovenia § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p. odvolací súd uvádza, že námitka je dôvodná len potiaľ, že súd prvej inštancie mal správne aplikovať ustanovenie § 297 písm. b) C. s. p. vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci sa jedná o spotrebiteľský spor.

20. Podľa ustanovenia § 297 písm. b) C. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

21. Rozdiel medzi ustanovením § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p. a ustanovením § 297 písm. b) C. s. p. je len v rozdielnej hodnote sporu, ktorá v prípade § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p. nesmie prevýšiť 2 000 eur. Nesprávna aplikácia § 177 ods. 2 písm. a) namiesto ustanovenia § 297 písm. b) C. s. p. teda na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie nemala vplyv.

22. V preskúmvanej veci boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 297 písm. b) C. s. p. - jednalo sa o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu neprevýšila sumu 1 000 eur (žalovaná suma je vo výške 454,83 eura).

23. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nesprávne konštatoval nespornosť tvrdení strán, odvolací súd uvádza, že v danej veci (ako je už vyššie podrobne opísané) platí fikcia doručenia žaloby s prílohami do vlastných rúk žalovaného. Žalovaný sa k doručenej žalobe a prílohám nevyjadril, neuplatnil prostriedky procesnej obrany v zmysle ustanovenia § 149 C. s. p., platí preto právna domnienka zakotvená v ustanovení § 151 ods. 1 C. s. p., v zmysle ktorej skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Súd prvej inštancie tak správne vychádzal z toho, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné.

24. Vzhľadom k skutočnosti, že žalovaný ako spotrebiteľ je v konaní zastúpený advokátom, s poukazom na ustanovenie § 291 ods. 3 C. s. p. sa nepoužije ustanovenie § 296 C. s. p., ale odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 153 C. s. p., podľa ktorého strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (ods.1). Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (ods. 2).

25. V prípade žalovaného nie je možné konštatovať, že by sa správal starostlivo, čo odvolací súd vyvodzuje zo skutočnosti nepreberania zásielok, ktoré mu nebolo možné doručiť ani poštou, ani prostredníctvom polície. Nie je preto namieste, ak sa žalovaný z pozície spotrebiteľa domáha zvýšenej ochrany svojich práv, pričom sám sa nespráva v zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv.

26. Skutkové tvrdenia obsiahnuté v odvolaní odvolací súd nebral do úvahy s poukazom na ustanovenie § 366 C. s. p..

27. Podľa ustanovenia § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

28. Žalovaný vo svojom odvolaní poukazyval na nesprávnosť skutkových tvrdení, ktoré boli základom pre meritorne rozhodnutie súdu. Nejedná sa teda o také prostriedky procesnej obrany, ktoré by bolo možné podradiť pod citované ustanovenie.

29. Odvolací súd s poukazom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto v súlade s citovaným ustanovením § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

30. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., vzhľadom na to, že bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).